

כל האחרים אמרו - נניח שאתה צודק ביחס לאשכול, כלום נצביע בעד בגין. אמרתי
תחילה אתם צריכים לברר לעצמכם ולי - אם הערכתי נכונה. אני סוען שישראל זקוקה
לסוהר מוסרי בהנהגתה, ביחוד בעומד בראש ההנהגה (שבשתי שנים אלה חובע לעצמו
הזכות של פוסק יחיד בכל עניני המדינה והמפלגה) - הוא אינו מוכשר, משום שאינו
מכבד לא אתה ולא צדק, אם כי הוא כרוך אהרי הרבה ערכים חיוביים אחרים (עבודה,
החיסכון ועוד). יש להביא לידי בירור סופי אם הוא מתאים או לא. יש שלוש אפשרויות:
או שאני אשכנע אתכם, או שאם תשכנעו אותי, או אחרי בירור סופי - יישאר כל אחד
בדעתו, ואין לנו רקע משותף. לכן לפני בירור סופי של שאלה - השאלות שלכם אינן
במקומן;

אנקוריון סען: אחרי רבים להטות. ורבה שאל: מה יאמר להברים, פנאי אמר
שטסכים לדעתי - אבל מה עליו לעשות מחר. מיכה שביט סען שהעם זקוק למדריך, ולא
רק לרו"ם.

התחבטות החברים מובנת, אבל אם כי כולם אומרים שהמדינה קודמת למפלגה -
יש חרדה אמתית אך ורק למפלגה.

8.6.65, יום ג' י"ז סיוון

"דובר מפאי" מודיע היום ב"דבר", "בקשר למאמרו של ב.ג. ב"דבר" "הערות
והבהרות", בו מתווכח ב.ג. ומביא ציטטות ארוכות על פי סטנוגרמות - והח"ל. אשכול
להביע את צערו על שהפרוטוקול של מזכירות המפלגה נמסר מבלי שהיה סיפק בידיו להגיה
את דבריו תחילה. במכתב למזכיר המפלגה ביקש ל. אשכול להימנע ממסירת דבריו שנרשמו
בסטנוגרמות לפני שעבר עליהם. במקרה הנידון נמסרה הסטנוגרמה לח"ב.ג. לפני
של. אשכול הגיה אותה. נקל להבין שבריתחא דלישנא קורה ונמארים דברים בצמצים או

במקומע, שנהיעדר הסבר מלא אינם מבטאים בדיוק את כל שרצה הנואם לומר. ברור כי

וויכוח במצב זה יהיה בהכרח חד צדדי".

- בא צלם של Look וגזל ממני כמעט שעה שלמה להכין צילום בשביל Look.

- ביקשתי מברקת פרוטוקולים של המפלגה בסוף 1949 בדיון על העברת הכנסת לירושלים.

הוא מצא ושלח שני פרוטוקולים: (1) ישיבת סיעת המפלגה בכנסת מיום 12.12.49,

(2) ישיבת הסיעה מיום 31.12.49.

בכנסת הודעתי 5.12.49 כי הכנסת דנה על גורל ירושלים ואמרתי "אנו רואים

חובה להצהיר, שירושלים היהודית היא חלק אורגני ובלתי נפרד ממדינת ישראל, כשם

שהיא חלק בלתי נפרד מההיסטוריה היהודית (חזון ודרך, כרך ב' עמוד 97-92).

ביום 13.12.49 הודעתי ש"עצרת או"ם החליטה ברוב גדול על שימת ירושלים תחת משטר

בינלאומי כגוף נפרד. החלטה זו אינה ניתנת לביצוע בשום אופן - אנו ממשיכים בביצוע

העברת הממשלה לירושלים, ואין עוד כל מניעה להחזרת הכנסת לירושלים, ואנו מציעים

להחליט על כך. ביום 4.1.50 עניתי על וויכוח בכנסת בענין זה."

בישיבת הסיעה ביום 12.12.49 העמד לדיון: העברת הממשלה והכנסת לירושלים.

קפלן הקריא ההודעה שאני עומד לקרוא בכנסת מחר ואמר: "אני חושב את ענין ההעברה

לירושלים לשגיאה פסלית והתגרות לא נחוצה באו"ם, אינני חושב שאנחנו צריכים לקחת

על עצמנו מעמסה כל כך קשה (העברת הממשלה והכנסת לירושלים) - לי פלא הדבר, שגם

בממשלה לא רצו לחכות לשובו של משה שרה, לשם שמיעת דעתי בענין זה. אני עניתי לקפלן

(עמוד וחצי) שפרינצק דיבר נגד. גם לביא היה סבור שזוהי התגרות באו"ם.

לוביאנקר הציע להוציא מהודעת הממשלה סעיף על העברת הכנסת לירושלים עד שתשוב

הממשלה מאו"ם. דינור הסכים ללוביאנקר. דב יוסף התנגד לכך. זיאמה (שהיה יו"ר)

הכריז על הפסקה עד 7.30, ובישיבה השניה נמשך הבירור. יזהר דיבר נגד לוביאנק (דברי לוביאנקר הוצאו מהפרוטוקול), הרצפלד הציע לא להכניס בהודעה ענין העברת הכנסת. בן צבי דרש העברה. רמז אמר: "לי היה ברור שיציאה למלחמה (מלחמת השחרור בערבים) היא חסול גמור שלנו וטעיתי. כיום אני רואה את ההר עוד יותר גבוה(?) - אני עכשיו כולי להצעה שהממשלה והכנסת יעברו לירושלים - ומיד".

אני קראתי מברק כשרת (הסטינוגרמה לא העתיקה את המברק), אך בהיר דיבר מיד אחרי זה ואמר: "אני משוכנע ששרת צאצאצא יצטרף לדעתנו. יחנן שלמשה יותר נוח שהחלטה מחקבלה פה והוא בניו-יורק. לאשכול היה בעד העברה. אצא א. קפלן אמר: הצעתי היא לא לקבל את שני הסעיפים האחרונים, בענין העברת הממשלה והכנסת לירושלים. אני שמח שגם שרת הצטרף לדעתי". קפלן האריך בהסברת דעתו ואני עניתי לו מיד, הצביעו אז: בעד הצעת ב.ג. 24 קולות, בעד הצעת קפלן 6, בעד הצעת קוסובי (שיאמר: הממשלה עושה את כל הסידורים להעברה של הממשלה והכנסת לירושלים) 1, נמנעים 5.

בישיבה ביום 31.12.49 השתתף גם שרת (אני משום מה לא השתתפתי) בנואם ארוך מהפפסט על 53 עמודים סיפר שרת איך הגיעו באו"ם להחלטה על בנאום, אם כי הוטיקן וכמעט כל המדינות החנגדו לרעיון זה, ומל זה קרה מפני שאוסטרליה הבלתי קסולית (אוס, מנהיג הלייבור) הציע בינאום, ואחר כך הסביר מה הרע בהעברה: (1) התגרות באו"ם, (2) מחן יר למזלזלים צאצא באו"ם, (3) זוהי הפגנה של עצבנות ולא של כוח. "לפי דעתי החבלה הזאת - דבר חמור". אבל אין לחשוש לסנקציות. בענין הבירה אמר שהוא מסכים לב.ג. ב.ג. שוען שאין כאן שאלה של הכרזת ירושלים לבירה, כי ירושלים היתה תמיד הבירה ותמשיך להיות הבירה.

בחשובתי ביום 4.1.50 בכנסת לוויכוח על ירושלים ציינתי כי מערכת הדרום

(אחרי ההפוגה השניה) נמשכה מ-15 עד 22 באוקטובר, מערכת הגליל מ-29 עד 31 באוקטובר,

מערכת הנגב מ-23 בדצמבר 48 ועד 7.1.49. כביש הגבורה ("בורמה") נסתיים ב-2.12.48.

- באו אצלי אמנון ואלחנן ומסרו לי שיש שתי גישות במיעוט: (1) נשרפו כל הגשרים

אלמוגי, משה (2) אופטימיסטים. בסרם גמרו לדבר נכנס ברקת. יש לו שתי סענות נגדי:

(1) למה פרשתי בניגוד לרצון המפלגה, (2) מדוע לא אמרתי לפני שנה שאני חייב לחזור -

אילו אמרתי היו אז כל הדברים אחרת.

9.6.65, יום ד' ט' סיוון

עם החומר שהבאתי משדה בוקר יש לי פה: כל ישיבות הממשלה מיום 16.5.48-

עד 6.3.49 (בשמונה כרכים); כל המכתבים שכתבתי בסוף (13.12.53) כשפרשתי מהמטלה

עד 30.10.54 - מ"ז חוברות, מלבד שתי הראשונות - כולן משדה בוקר, כמו כן ס"ב

חוברות מכתבים בשדה בוקר, מיום 9.7.63 עד 1.6.65. חוברת אחת בכתב ידו של אבא

על סבא. שבעה פנקסים מזמנים שונים: 1 מיום 8.2.57 (מכתב לידה גולמב),

(2) מכתבים משנת 1959 מיום 16.10 עד 19.10, (3) משנת 1959 מיום 4.11.59 עד

7.11.59, (4) מכתבים ממלון השרון 31.7.63 - 21.7, (5) מכתבים אחדים משדה בוקר

מיום 5-6.1.61, (6) חאורי נסיעתי לסקנדינוויה 21.8-23.9.62, מכתבים משדה בוקר

23.9-11.10.62, רשימות סטטיסטיות שונות. (7) מכתבים (סוף מכתב ארוך לשלמה צמח

(כנראה מיום 16.9.61) ועוד מכתבים אחדים ממיום 26.9.61 - 19.9, ומכתבים אחדים

מיום 13.10.63 עד 25.1.64 ששה יומנים בכתב ידי: (1) 14.5-20.6.48, (2) 15.8.48-

21.6; (3) 17.8-16.9.48; (4) 16.9-25.10.48; (5) 26.10-9.12.48; (6) 17.1-21.4.49.